Південний жар, коли на щебінь
приморських скель сплива вода
і постає за гребнем гребінь
і вал за валом опада.
І на прибої враз заблисне
гряда дзеркально-золота,
що ажурово з гладі висне,
що набігає й поверта.
Весній, ярій, бентежний регіт,
ти, сміх дзвінкий океанид,
під цей вологий гуркіт-легіт,
що в піні пада на граніт.

Переклад В. Стуса